

ТРОЯНСКИ МАНАСТИРЪ

Продължение отъ книга четвърта

Всѣки манастиръ има имоти. Нѣкои отъ тия имоти сж близко около манастира, но други сж толкозъ далече, така настрана отъ манастира, че стаза нужда да се построяватъ при тѣхъ манастирчета, наречени скитове, въ които да живѣятъ пазачитѣ имъ.

Троянскиятъ манастиръ има овощни градини, чиито дървета есенно време се свеждатъ отъ плодъ, има ниви и ливади, има воденица, но най-много има гори. За нуждитѣ на тия гори, които сж навжтре въ Балкана, манастира е издигналъ два скита: Св. Никола и Св. Иоанъ Кръстителъ.

По-близо до манастира е скитътъ Св. Никола. Той се състои отъ една черквица и две здания. Въ него самотно живѣе, отъ петнадесетъ години насамъ, слугата Панчо и пази, съ своитѣ рунтави кучета гърмодолци, отъ крадци едрата букова гора. Другиятъ скитъ — Св. Иоанъ Кръстителъ — е навжтре въ Балкана, въ мѣстността Зелениковецъ. Той има една спретната черквица, едно ново хубаво здание и друго едно — по-старо. При тоя скитъ сегашниятъ плѣвдивски владика е построилъ собствена кжца за лѣтуване, която е завещалъ на манастира. Въ скита Св. Иоанъ

Кръстителъ живѣятъ двама монаси, ношуватъ понѣкога въ него и манастирски слуги и работници, а лѣте непрекъснато му идватъ на гости туристи отъ цѣла България.

Мѣстността Зелениковецъ, кждето е скита Св. Иоанъ Кръстителъ, носи името си отъ растението зеленика, което расте тамъ. Тая мѣстность има южно изложение. Около бѣлитѣ сгради на скита се издига вѣковна букова гора, презъ чиито клонови едва проникватъ пѣстри слънчеви лжчи и освѣтяватъ сладкодъхавитѣ самодивски билки и гнилотака. Долу, въ нѣкаква пропасть сякашъ, день и нощъ шумятъ срѣдъ царственото планинско спокойствие зеленитѣ води на малката рѣка Крайна, притокъ на Черни Осъмъ. Въ бистритѣ води на Крайна въртятъ опашки пѣргави пѣстърви съ червени като огънь точици по гърба. Задъ Крайна се издигатъ старопланинскитѣ върхове Амбарица, Купена, Кръстцитѣ, Дюсчалъ, а по-наизтокъ е и Юмрукчалъ.

Сутринъ слънцето се показва надъ върха до сами скита. Амбарица и Купена хвърлятъ на западъ огромни черни сѣнки, а горе каменнитѣ имъ голи лобове съ такава бистрота, съ такава чистота сж освѣтени